

ELEGIA,
LOCO PROGRAMMATIS AD CONVOCANDAM
CONCIONEM PVBLICE AFFIXA.

RECTOR
ET
SENATVS ACADEMICVS

L. B. S.

Mortales homines, quibus immortale Lyceum
Provida committunt Numina, sæpe cadunt.
Musarum sedes ut toto nobilis ævo

Floreat, & nunquam diminuatur honos,
Secula nec cessent se longis trudere seclis,
Secula perpetuis continuanda rotis,
Fas & Jura volunt; quorum terrestria nutu
Omnia decretis convenienter eunt.

Mortales eadem fragilesque, perennia servant
Ut Sacra, Pieriis constituere locis;
Utque per instabiles stabilis sine labe feratur
Artibus & studiis gloria parta, jubent.

Numi-

Numinis æternam quis eam reprehendere legem,
 Et velut injustas audeat ore vices?
 Sæpe licet tristes duræque gravissima longo
 Damna ferant tandem vix superanda die.
 Talis in hoc rerum series cognoscitur orbe:
 Talis adorandi provida cura Dei.
 Quis Themidos tantum cultores dixerit omnes,
 Quosque suos mystas hæc venerata Dice?
 Atra dies simili paullatim sustulit ictu,
 Obruit & cunctos sæva procella Viros;
 Propositamque semel mortis calcare coëgit,
 Nobilis elusâ Pæonis arte, viam,
 Qui, ne mortalis studiorum fama periret,
 Conati fuerant mentis & oris ope.
 Hac tamen invitâ sed iidem Morte perennem
 Vivendi meritis obtinere modum;
 Æternumque, prius quo non potuere potiri,
 Acquisiverunt post sua fata diem.
 Laudibus & titulis lætantur in omnia vitam
 Secula diffundi nominibusque suam.
 Provenit hinc etenim, quos tollit in ardua Virtus,
 Omnibus à tristi libera vita nece.
 Eripiunt nigris hos vel sua scripta sepulcris,
 Digna quoque à sera posteritate legi:

Facta

*Facta vel humanae prodesse valentia genti,
 Ut decet, ingenio commemorata stylo.
 Praesertim domitis si Jura nocentibus aequa,
 Et conservatis dicta fuere bonis;
 Justitiaque Nefas quodvis medicante retusum,
 Quam nihil hic totus sanctius orbis habet
 Jure Sacerdotes hos dixeris esse Patresque,
 Quos colat & juvenum, quos colat ordo senum.
 Hi quia, quo possint letari, fraude repulsa,
 Hi quia, quod discant, quodque sequantur, habent.
 Talibus en meritis struxerunt aurea quondam
 Heroës tanti semper ad astra viam;
 Quos pia Posteritas veneratur, & aethere lapsos
 Pene velut Genios morte carere putat.
 Nomen honoratum toto volat orbe superstes:
 Utque recens, quovis tempore durat honos,
 Quin & ab exsequiis augetur fama supremis,
 Alterius vitae praemia justa ferens.
 Quatenus incolumem Virtutem saepe solemus
 Spernere, sublatam querere prava cohors.
 At reliquos cohibens penitus tegit urna, premitque
 Omnia cum toto nomine vilis humus;
 Quos modo praesentis vitae peritura voluptas,
 Quos cibus & potus, fulvaque massa juvat.:*

H

Fæmi-

Fœmineas inter quos garrula turba cathedras,
 Et stolido plausus iudice plebe datus.
 Quos nihil eximium, nihil immortale futurum
 Segnities vecors posse parare finit;
 Sic tamen ut meritis aliorum nubila sperent
 Objicere insanâ garrulitate feri.
 Qualiter obscuro fumos glomerabat ab antro
 Cacus, Aventini prædo luesque jugi.
 Ne cum luce brevi (brevis est longissima quævis
 Humanos inter vita peracta greges)
 Ne cum præsentis, quod transvolat ocus Euro,
 Temporis usurâ concidat omnis honor,
 Nosque, velut nunquam nati, fileamur in ævo,
 Turpiter & toti contumulemur humo,
 Auxiliis aliis, aliâ res indiget arte,
 Quam tuus ut civis, sic peregrinus amet:
 Quam Scythæ longinquus, quam vel Garamantes honorent,
 Si scierint, vastis & Nasamonæ agris;
 Quam quoque posteritas nunquam tacitura, remotis
 Nubibus invidiæ, prædicet ore pio:
 Posteritas meritis sine spe, sine labe metuque
 Distribuens laudum præmia justa Viris.
 Hanc immortalem genitus sibi querere vitam,
 Ultima præstamus cui modo justa, fuit.